

JYTYNÄ

2 • ELOKUU 2015

JÄÄKÄRIHARJOITUS

RIKKOI SOTILASSOITTAJAN ARKIRYTMIN

SWEDEN INTERNATIONAL TATTOO

KUVIOMARSSIN JUHLAA

PÄÄSYKOEET

KERÄSIVÄT ENNÄTYSMÄÄRÄN
HAKIJOITA

VARUSMIESSOITTOKUNTA – SIELLÄ MISSÄ SOI

SISÄLLYS

- 3 **Alkusoitto**
oppilaskorpraali Eero Sampolahti
- 4 **Ylikapellimestarin tervehdys**
Puolustusvoimien
ylikapellimestari,
*musiikkieverstiluutnantti
Jyrki Koskinen*
- 5 **Sotilasmusiikki kiinteänä osana puolustusvoimien viestintää**
Puolustusvoimien viestintäjohtaja,
eversti Mika Kalliomaa
- 6 **Pääsykokeet keräsivät ennätysmäärän hakijoita**
korpraali Tommi Kiiski
- 7 **Kohti sinistä barettia**
oppilas Eero Koski-Lammi
- 8 **Sweden International Tattoo**
oppilaskorpraali Katariina Holma
- 10 **Kuvasatoa kesän keikoilta**
- 12 **Jääkäriharjoitus keskellä soittajan arkea**
oppilas Joonas Yliselä
- 14 **Purnausta poteron pohjalta**
jääkäri Jussi Launonen
- 15 **Varusmiessoittokunnan reserviläiset ry**
kersantti Ida Toivonen
- 16 **Tulevia esiintymisiä**

TYKKÄÄ,
SEURAA,
JAA

[facebook.com/
varusmiessoittokunta](https://facebook.com/varusmiessoittokunta)

[youtube.com/
varusmiessoittokunta](https://youtube.com/varusmiessoittokunta)

[@pvvmsk](https://instagram.com/@pvvmsk)

ALKUSOITTO

OPPILASKORPRAALI **EERO SAMPOLAHTI**

Tämän vuoden ensimmäisen *Jytinän* ilmestyessä jokaisella Varusmiessoittokunnan varusmiehellä oli odottavainen olo. Konsertteja ja keikkoja oli tehty vasta muutamia, ja jokaisella oli katseet tiukasti tulevassa kesässä ja siellä vastaan tulevista esiintymisistä.

Nyt, toisen jytinän ilmestyessä, olemme kokeneet jo valtaosan noista keikoista, joita vielä muutama kuukausi sitten odotimme malttamattomina. On ollut hienoa nähdä, miten paljon yleisöä on ollut ympäri Suomea katsomassa eri kokoonpanojemme esiintymisiä. Suuret ja pienet esiintymisemme ovat järjestään keräneet runsaasti positiivista palautetta ja poikineet varmasti toinen toistaan unohtumattomampia keikkoja tuleville saapumiserille.

Kuluva soittotoimintakausi alkaakin olla loppusuoralla, tosin vielä hyvin työntäyteisellä sellaisella. Elokuussa oleva Game On -kiertue sekä syyskuussa järjestettävät Kokonaisturvallisuus-messut Tampereella ja Tattoo Show Helsingin Hartwall Areenalla ovat koko Varusmiessoittokuntaa työllistäviä esiintymisiä. Näiden lisäksi Showbandin MLJazz-kiertue, kamariyhdyteen Kynttiläkiertue sekä muiden pienyhtyeiden keikat pyörivät täydellä teholla aina syyskuun kuudenteentoista päivään saakka. Tuona päivänä yhdeksän kuukautta palvelevien varusmiesten palvelus päättyy, ja soittotoimintakausi antaa tilaa aliupseerikursseille.

Aliupseerikurssia on tänä vuonna riepottelleet muutoksen tuulet. Perinteisen ”vihreän kauden” lisäksi aliupseerikurssiin on lisätty sotilasmusiikillinen osuus, jonka tarkoituksena on palvella musiikin ammattilaisiksi pyrkivien varusmiesten paitsi sodan ajan tehtävää – myös elämää siviilin puolella. Uudenlainen aliupseerikurssi onkin otettu varusmiesten keskuudessa hyvin vastaan, ja on hauska nähdä, mitä uudistettu AUK tuo tullessaan.

Nautinnollisia lukuhetkiä *Jytinän* parissa!

// *Istuessamme tuolloin euroviisuareenan penkeille kuuntelemaan ja katsomaan muiden bändien esityksiä ymmärsimme, miten kovaan seuraan olimme päässeet.*

Jytinä on Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan tiedotuslehti, joka ilmestyy kolme kertaa vuodessa. Lehti käsittelee Varusmiessoittokunnan elämää sotilasmusiikin ja sotilaskoulutuksen saralla.

Päätoimittaja

kapteeni **Tommi Tenhu**
puhelin 0299 442 511
sähköposti tommi.tenhu@mil.fi

Toimitus

oppilaskorpraali **Eero Sampolahti**
jääkäri **Mikko Hallamaa**

Taitto, grafiikka & kuvat

oppilaskorpraali **Eero Sampolahti**
jääkäri **Mikko Hallamaa**
vänrikki **Jere Paldanius**

Painopaikka

Offset Kolmio
Hämeenlinna

Painos

150 kpl

Yhteystiedot

Puolustusvoimien varusmiessoittokunta
Panssariprikaati
PL 5
13701 PAROLANUMMI

SOTILASMUSIIKKI KIINTEÄNÄ OSANA PUOLUSTUSVOIMIEN VIESTINTÄÄ

TEKSTI: PUOLUSTUSVOIMIEN VIESTINTÄJOHTAJA, EVERSTI MIKA KALLIOMAA

KUVA: PUOLUSTUSVOIMAT

Puolustusvoimauudistus muutti suuresti myös sotilasmusiikin maailmaa. Soittokuntien yhdistäminen aloitti uudistuksen jo puolitoista vuotta sitten. Varusmiessoittokunnan muuttaminen lakkautetusta Hämeen rykmentistä Panssariprikaatiin oli viimeinen organisatorinen muutos. Tältäkin osin uuden toiminnan käynnistyminen on onnistunut hyvin. Ymmärrettävää on, että uusi ympäristö vaatii aina opettelua tulijalta ja vastaanottajalta.

Myös Puolustusvoimien viestinnän kannalta sotilasmusiikin parissa tehtävä yhteistyö muuttui vuoden vaihtuessa. Sotilasmusiikki ei enää kuulu viestintätoimialaan, vaan uudistuksen yhteydessä sotilasmusiikki liitettiin henkilöstötoimialan yhteyteen. Tämä uusi yhteys on perusteltua muun muassa maanpuolustustahdon ylläpidon näkökulmasta. Olen itse pohtinut, että uudistus on tässäkin tapauksessa myös mahdollisuus. Tämä uusi asento pakottaa meidät entistä suunnitellumpaan yhteistyöhön, onhan suutarin lapsen kengät liian usein huonossa kunnossa.

// *Varusmiessoittokunnan palvelus on palvelusmuotona sellainen, johon suuntaan tahdomme varusmiespalvelusta suunnata.”*

Sotilasmusiikki on kautta historian ollut keskeinen osa viestintää. Taistelukentällä annetuista signaaleista on tultu viime sotiemme viihdytystoiminnan kautta kiinteäksi osaksi puolustusvoimien kokonaisviestintää. Nykyaikaisessa viestinnässä ei enää saavuteta huomiota pelkällä argumentaatiolla, vaan viestintään tulee pystyä upottamaan elämyksiä ja kokemuksia. Musiikin ja kulttuurin kietominen väkevän tarinankerronnan keinoksi tuottaa vahvan muistijäljen. Musiikilla pystymme myös liittämään toimintamme osaksi sotilasperinteitä ja suomalaista kulttuuria. Esimerkiksi paraatiin kuuluu olennaisena osana sotilassoittokunnan liikkeen rytmittävä musiikki.

Varusmiessoittokunta itsessään pitää sisällään vahvan tarinan asevelvollisuudesta. Varusmiessoittokunnan palvelus on palvelusmuotona sellainen, johon suuntaan tahdomme varusmiespalvelusta suunnata. Parhaimmillaan jokainen voi hyödyntää ennen asepalvelusta hankittua osaamista ja myös kehittää sitä. Toivon, että varusmiessoittokunnan palvelus koetaan myös siviilimaailmassa tarvittavaa osaamista hyödyntävänä. Itse olen useamman kerran soittoanne kuunnellessani ihailnut osaamiskirjoanne.

Soittokuntien mediatiimit ovat toimineet tänä vuonna ensimmäistä kertaa kaikissa soittokunnissa. Varusmiessoittokunnan mediatiimin usean vuoden työskentelyn pohjalta kehitetty toimintamalli

antaa mahdollisuuksia viestinnälliseen monipuolisuuteen ja vaihtamiseen. Pidän tärkeänä, että soittonne ja esiintymisenne kokonaisuutena on laajempaa kuin vain konserttialin yleisön kuultavana ja nähtävänä. Visuaalisuutta tekemisestänne ei puutu, siksi uskon viestintänne monipuolisuuden vangitsevan yleisöä myös verkossa. Varusmiessoittokunnan viestinnässä on muistettu hyvin myös sotilaallinen koulutuksenne. Tämä on tärkeä osa viestiänne. Varusmiessoittokunnan mukana Parolannummelle siirtyi myös sotilasmusiikin koulutuksen järjestäminen. Toivottavasti viestintä on jatkossakin yksi osa opetustanne.

Jään kiinnostuneena odottamaan seuraavaa esiintymistänne, jota pääsen seuraamaan. Taitaa kalenterissani olla Game On -kiertueen konsertti Verkatehtaassa.

Sykettä tuleviin esiintymisiin!

HYVÄT JYTINÄN LUKIJAT!

TEKSTI: PUOLUSTUSVOIMIEN YLIKAPELLIMESTARI, MUSIIKKIEVERSTILUUTNANTTI **JYRKI KOSKINEN**
KUVA: PUOLUSTUSVOIMAT

Kesä merkitsee monelle odotettua lomaa sekä sen mukanaan tuoma hetkeä rentoutua työn aherruksesta ja kiireistä. Samaan aikaan se merkitsee Puolustusvoimien varusmiessoittokunnalle ammattisoittokuntien tuurauskeikkoja, vartsikoita, festareita, MILjazz-kiertuetta sekä lukemattomia muita varuskunnallisia tai muita esiintymisiä. Kohdeyleisö samoin kuin kuulijoiden lukumäärätkin vaihtelevat muutamasta kymmenestä useisiin tuhansiin. Jokainen esiintyminen on kuulijalleen ainutkertainen kokemus kuulla elävää musiikkia ja muodostaa käsitystä Puolustusvoimista. Meidän muusikoiden tehtävä on pitää tuo tilanteen ainutlaatuisuus mielessämme nyt ja tulevaisuudessa. Vaikka tuhansien kilometrien bussimatkat tuntuvat ajoittain rankoilta, jäävät palvelusajan esiintymiset keikkamatkoineen rikkaina kokemuksina mieleen koko loppuelämän ajaksi.

Allekirjoittaneella oli ilo päästä seuraamaan nykyisen saapumiserän kuviomarsiesitystä Sweden International Tattoo-tapahtumassa, Malmö Arenalla. Esitystä seuratta itselleni palasi mieleen aiempien saapumiserien ensiesitykset, jotka monesti toteutettiin Pietarissa, kaupungin vuosijuhlaan liittyvässä tattoo-tapahtumassa. Show'n saaminen valmiiksi toukokuun loppuun mennessä aiheutti kipeitä jalkoja ja ylimääräistä sydämentykytystä niin varusmiehissä kuin meissä kouluttajissakin. Onnistumisen tunne oli tälläkin kertaa läsnä, vaikka pelkästään katsomosta koettuna. Haluankin kiittää kaikkia mahtavasta satsauksesta sotilasmusiikin näyttävimmän ja samalla haasteellisimman esiintymismuodon haltuun ottamisesta. Kiitos!

Kirjoitukseni julkaisuhetkellä kesän kiihkein esiintymisjakso on jo elettyä elämää, ja katseet siirtyvät tulevaisuuteen. Syksy tuo tullessaan vielä ainakin Tattoo Show

2015:n, joka on toimialamme suurin yhteinen ponnistus tänä vuonna. Harvinaisen suuri joukko teistä aloittaa syksyllä aliupseerikurssin, joka on sotilasmusiikkialan erikoisosaamisen osalta pilottikurssi. Toteutuksesta saatava palaute antaa pohjan tulevien kurssien opetussuunnitelmien kehittämiseksi. Aliupseerikurssin suorittaminen on edellytys aliupseerin virkaan, joten kurssin suorittaminen avaa mahdollisuuden rekrytoitua esimerkiksi sotilasmu-

siikkialalla avautuviin ammattisoittajien virkoihin. Toki virkaan voi hakeutua ilman kurssiakin, mutta tuolloin kurssin käyminen on kuitenkin edessä. Toivotan kaikille aukkilaisille menestystä opinnoissaan. Kokemusteni mukaan PVVMSK:n varusmiehet sijoittuvat siviilissä varsin hyvin, joten uskon loppujen löytävän itselleen joko opiskelu- tai työpaikan.

Oikein hyvää syksyä kaikille Teille!

PÄÄSYKOKKEET KERÄSIVÄT ENNÄTYSMÄÄRÄN HAKIJOITA

TEKSTI: KORPRAALI **TOMMI KIISKI**

KUVA: OPPILAS **MARKUS HONKAVAARA**

Huhtikuun lopulla Parolannumelle vyöryi satoja siviiliasuisia nuoria. Varusmiessoittokunnan 1/16- saapumiserän pääsykokeet vetivät jälleen ennätysmäärän ihmisiä kasarmien porttien sisäpuolelle. Pääsykokeet kestivät viikon, ja joka päivälle oli oma soitinryhmänsä. Useat pääsykokelaat majoittautuivat Varusmiessoittokunnan yksikköön ja saivat näin ensikosketuksen varusmiesten elämään.

Hakijoiden ilmapiiri oli selvästi hieman hämmennyt täysin uudessa ympäristössä, ja ehkä heitä valvovat varusmiehet toivat pienen lisän viikon tapahtumiin. Kaikki sujui kuitenkin hienosti, ja raadeissa nähtiin paljon upeita esityksiä. Noin kuukauden jälkeen valinnat olivatkin jo tehty, ja uusi saapumiserä sai kotiinsa kirjeen, jossa heidät toivotettiin tervetulleeksi Varusmiessoittokuntaan.

AVOIMIN MUTTA ODOTTAVIN MIELIN KOHTI TAMMIKUUTA 2016

20-vuotias tamperelainen lyömäsoittaja **Elias Nummenmaa** hyväksyttiin Varusmiessoittokunnan 1/16- saapumiserään. Musiikkia ammattikseen opiskelevalle Nummenmaalle Varusmiessoittokuntaan hakeminen oli luonnollinen valinta.

Miksi hait juuri Varusmiessoittokuntaan?

”Armeija on joka tapauksessa käytävä ja mikä olisi aikaan ammattimuusikoksi opiskelevalle parempi paikka kuin soittokunta.”

Miltä pääsykokeet tuntuivat?

”Kyllähän se jännitti, lopputulos kuitenkin määräsi pitkälti tulevan vuoden toiminnan.”

Mihin yhtyeeseen toivoisit sijoittuvasi?

”En ole vielä ihan varma. Show-, viihdebändi ja konserttisoittokunta tarjoaisivat kaikki varmasti mielenkiintoista soittotoimintaa.”

Mitä odotat varusmiespalvelukselta?

”Jokavuotinen ulkomaanmatka on ainakin päälimmäisenä mielessä, odotan myös millaista soittotoimintaa tuleva vuosi tarjoaa.”

KUVA: **ELIAS NUMMENMAA**

Barettikokeen toinen osa, jalkamarssi, suoritettiin sateisissa olosuhteissa.

KOHTI SINISTÄ **BARETTIA**

On sumuinen aamu Parolannummen kasarmilla Varusmiessoittokunnan yksikössä. Tiedossa on sateinen päivä. Taistelijamme ovat pakanneet rinkkansa ja kiristävät taisteluvyönsä. Viikko-ohjelmassa lukee matka kohti tuntematonta määränpäättä.

Varusmiessoittokunta on yksi Puolustusvoimien erikoisjoukoista, ja yksi erikoisjoukkomme vaatimuksista on suorittaa barettikoe. Barettikokeemme ensimmäiseen päivään kuuluu kuviomarssitaitojen osaaminen niin henkilökohtaisesti kuin paraatisoittokuntanakin. Kun nämä on suoritettu, seuraavana päivänä on varsinainen koitos; jalkamarssi.

Matka linja-autossa on pitkä. Monet ovat pakanneet eväitä mukaan unohtamatta tietenkään nesteytystä. Paikalle päästyämme sade on jo alkanut, mutta bussista jalkaudutaan kuitenkin nopeasti kiväarit bussin ruumasta hakien. Matka taitettiin kymmenessä ryhmässä, joihin kuului kahdeksan varusmiestä johtavan upseerin johdolla.

Lähtö koittikin yllättävän nopeasti. Ryhmäni koostui omasta tuvastani. Oltuani oman ryhmäni vanhin tuli siinä vain sanottua tupalaisilleni, että ”ny mennähän kölövit”. Alkumatkamme oli vanhaa soratietä, joka hieman myöhemmin muutti torp-

parinasfaltiksi. Henkilökohtaisesti pidän Puolustusvoimien tarjoamia maihareita maailman mukavimpina kävelyjalkineina, joten itselleni ei juurikaan tuottanut tuskaa taittaa matkaa. Välillä jäimme odottamaan, kun peränpitäjät hieman jäivät, mutta se ei meitä haitannut, sillä saimme silloin ansaitun juomatauon.

Noin puolessa välissä meitä odotti kenttälounas, jolla oli lohilasagnea ja jogurttia jälkiruuaksi. Siinä hetken leiriä pidettyämme jatkoimme matkaa. Toki kuljettu matka jo hieman tuntui jaloissa ja kropassa, mutta tämä vain edesauttoi määränpäämme saavuttamista. Matkalla ehdimme katsella Hattulalaista maalaismaa, joka sateen ollessa rankimmillaan hiveli silmiämme.

Loppupuolella tunsimme, miten märkinä vaattemme olivat, mutta tieto perillä olevasta kuumasta suihkusta piti mielemmä virkeinä. Varmaan noin 20 kilometrin kohdalla kävelyalustaksemme vaihtui asfaltti, joka tuntui mahtavalta epätasaisen

soraosuuden jälkeen. Lannistumatta tivalsimme viimeisen loppumattomalta tuntuvan suoran. Kun suoran päässä näimme kyltin, jossa luki ”Parolannummi”, tiesimme, miten lähellä olemme. Varuskunnan portin nähdessämme suorastaan juoksimme kohti kultaista kotiyksikköämme.

Tupaan päästyämme kaaduimme lattialle huokuen onnesta, että se on ohi ja tietäen, mitä olemme saavuttaneet. Sportstrackerista katsoimme, että marssimme juuri 29 kilometriä, tämän huomaisi myös rakkojen määrästä.

Marssi oli mahtava kokemus, ja jokainen Varusmiessoittokunnan jääkäri on nyt virallinen varusmiessoittaja. Tämän kunniaksi voimme ylpeinä kantaa sotilasmusiikin sinistä barettia ja kultaista lyyrakordia.

TEKSTI: OPPILAS **EERO KOSKI-LAMMI**

KUVA: VÄNRIKKI **JERE PALDANIUS**

ParaatISOittokunta kokonaisuudessaan viimeisen kuviomarssiesityksen jälkeen.

SWEDEN INTERNATIONAL TATTOO

– *kuviomarssin juhlaa*

Pakokaasun haju, moottorien äänekas hurina, hämärä valaistus, viileä ilma, teatterisavu, tuhansien ihmisten kohina ja taputukset. Katselin kuviomarssimuotomme edessä olevan White Helmets moottoripyöräryhmän työskentelyä. Nautiskelin elokuvamaisesta näkymästä, tummista silueteista ja siisteistä univormuista. Seisoin paikoillani rivissä ja vilkaisin pari kertaa taakseeni. Palvelustoverit ympärilläni seisoivat myös omilla paikoillaan ja odottivat. Monien tuntien, päivien ja viikkojen hikinen työskentely Hämeenlinnan Säästöpankkiareenalla ja omalla kuviomarssikentällemme Panssariprikaatissa oli tuonut meidät lopulta Ruotsiin, suureen kansainväliseen sotilasmusiikki- ja kuviomarssitapahtumaan.

Jännitys kipristeli jaloissa ja vatsassa, mutta sormet pakotin rauhoittumaan valkoisissa hanskoissa soittimeni ympärille ja mieleni keskittymään tulevaan esitykseen. Viimeiset suosionosoitukset rävähtivät moottoripyörätempuille, pyörien pörinä lakkasi ja siirryimme

kentän suuaukole polttoaineen katkuun. Matala miesääni aloitti juontonsa, Malmö Arena hiljeni, suoristimme rivimme, savukoneet puskiivat portin täyteen valkoista pyörteilevää teatterisavua ja me otimme soittoasennon. Valot syttyivät takanamme, yleisö alkoi taputtaa ja verhot aukesivat.

Tiistaina kasarmilla ennen lähtöä ainut ajatus koko yksikössä oli siviilivaatteiden vaihto ja pian alkava vuorokauden kestävä matkustus. Omien vaatteiden vaihtamisen jälkeen matkatunnelma oli heti iloisesti kohdillaan, sotilaspuvuistaan kuoriutuneet tytöt ja pojat hyppäsivät linja-autoihin ja matka Malmön kaupunkiin oli virallisesti alkanut. Jos peruskoulutuskauden jälkeen olikin mahtava päästä soittamaan näiden ihmisten kanssa, oli siviilivarusteiset palvelustoverit kenties vielä silmiäavaavampi kokemus. Lieneekö johtunut hyvästä tunnelmasta vai muuten vain suuresta ryhmäkoostamme, että meidät huomattiin, minne ikinä menimmekään.

Yö oli tuonut meidät keskiviikkoamuna Tukholmaan, josta loikasimme hienoon kaksikerroksiseen bussiin. Yläkerran etupenkki-paikoista oli kova kisa ja kuski puhui vihaista skånea. Itselleni uni maistui hyvin bussissa ja Malmö oli lähempänä kuin osasin kuvitella. Aurinko paistoi ja merituuli puhalsi viileänä, kun astuimme bussista ulos ja purimme rahdin areenan pukuhuoneeseemme ja majoittautuimme Malmö Arena hotelliin. Kapteenimme Henry Perälä pahoitelti, ettei ollut pystynyt varaamaan meille kasarmimajoitusta.

Osan torstaista harjoittelimme areenalla ja osan päivästä kiertelimme lähialueita, sekä kätevästi parin metropysäkin päässä olevaa Malmön keskustaa. Sama toistui perjantaina, jolloin meillä oli kenraaliharjoitus vasta iltapäivällä. Istuessamme tuolloin euroviisuarenan penkeille kuuntelemaan ja katsomaan muiden bändien esityksiä ymmärsimme, miten kovaan seuraan olimme päässeet. Eniten koko viikonloppuna jännitti juuri kenraaliharjoitus, kun asiansa osaavat rautaiset maailmanluokan ammattilaiset istuivat katsomassa esitystämme. Puntti tutisi aluksi kaiketi sopivasti, sillä paransimme mielestäni kokonaisuutena ohjelmaamme joka kerta hieman lisää. Viimeisintä taltiointia katsellessa kehtaa jo hieman kehaista, kuinka hienoa työtä olemme saaneet aikaiseksi.

/// *Mieli on tämän huikean matkan jälkeen täynnä kiitollisuutta ja ihmetystä siitä, mitä kaikkea tässä yksikössä pääsee kokemaan.”*

Raskaimmaksi päiväksi osoittautui lauantai. Pysyimme valmiudessa koko päivän areenan takana, vaikka oma osuutemme kahdesa ohjelmassa, päivä- ja iltanäytöksessä kesti yhteensä vain noin

tunnin. Päivän työ kuitenkin palkittiin hiljaisuuden lykkäyksellä ja tämä sai suuren joukon vapaaehtoisia uhraamaan osan yönestaan yhteisen hauskanpidon hyväksi esiintyjille järjestetyssä karonkassa. Tunnelma oli katossa, kuin myös osa juhlijoista. Päiväsaikaan muonituskeskuksenamme toiminut hotellin ravintola räjähti, kun tiskijukka ilmoitti kesken erään kappaleen Ruotsin voittaneen Euroviisut.

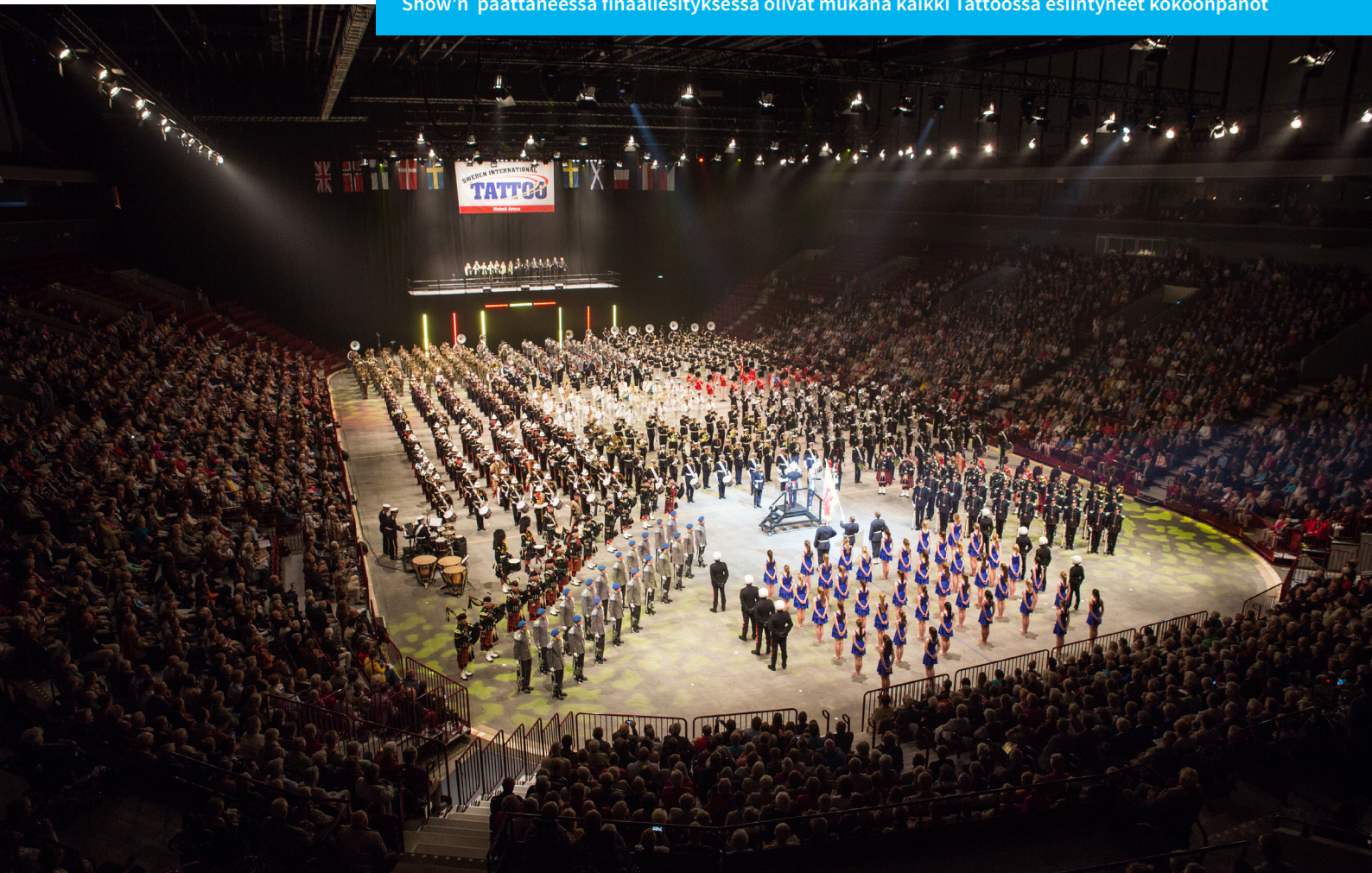
Pisimmäksi päiväksi osoittautui sunnuntai. Hotellihuoneet jätettiin jo päivällä, rahti pakattiin miten taidettiin jo ennen viimeistä näyttöstä ja jälleen odotimme. Viimeisessä esityksessämme alkoi olla rutiinia sekä sitä hyvää asennetta, mitä meiltä peräänkuulutettiin ennen matkaan lähtöä. Tiesimme mihin pystymme ja teimme näyttöksemme terveellä ylpeydellä. Kohta istuimmekin jo linja-autossa samaisella kuskilla varustettuna ja vilkutimme Malmölle ja sen uusille tuttavuuksille hyvästit.

Mieli on tämän huikean matkan jälkeen täynnä kiitollisuutta ja ihmetystä siitä, mitä kaikkea tässä yksikössä pääsee kokemaan. Palvelusvuoden tahti tuntuu kiihtyvän koko ajan, eikä kasarmilla tai sen ulkopuolella suoritettava palvelus kangista päiväohjelmaamme sitäkään vähää, mitä kuviomarssiharjoituksemme vaativat kärsivällisyydeltämme. Marssiharjoitusten toistaessa itseään tuntui jopa hyvältä ja virkistävältä, että muutamana päivänä satoi niin kovaa, että harjoittelimme vaihteeksi sadevaatteet päällä. Soittajaa virkisti myös nähdä oman työnsä tulos. Kahdessa kuukaudessa voi saada aikaan jotain niin tasokasta, että sen voi esitellä vaikkapa kansainvälisellä areenalla.

TEKSTI: OPPILASKORPRAALI **KATARIINA HOLMA**

KUVAT: OPPILAS **MARKUS HONKAVAARA**

Show'n päättäneessä finaalesityksessä olivat mukana kaikki Tattossa esiintyneet kokoonpanot

PVVMSK

KESÄ 2015

A soldier in full combat gear, including a helmet with night vision goggles and a rifle, crouching in a forest. The soldier is wearing a green camouflage uniform and a helmet with several attachments, including night vision goggles. The soldier is holding a black rifle and has their right hand raised in a fist. The background is a dense forest with many trees and green foliage.

JÄÄKÄRIHARJOITUS KESKELLÄ SOITTAJAN ARKEA

TEKSTI: OPPILAS JOONA YLISELÄ KUVAT: OPPILAS MARKUS HONKAVAARA

”**P**uolustusvoimat kohottaa valmiuttaan, sulkekaa välittömästi matkapuhelimenne

ja muut viestintälaitteet sekä laittakaa kaikki tavaranne lukolliseen kaappiin, ne tullaan lähettämään lähiomaisillenne. Pakatkaa taisteluvarusteenne valmiiksi ja olkaa nopeasti lähtövalmiudessa.” Näihin sanoihin heräsivät hämmästyneet Varusmiessoittokunnan taistelijat perjantaiamuna 24. heinäkuuta, jolloin jääkäriharjoituksen oli määrä alkaa. Edessä oli fyysisesti raskas, mutta sitäkin toiminnantäyteisempi ja mielenkiintoisempi viikonloppu taisteluiden tuoksinassa.

Parolannummi ja Ilveskallio raikasivat

Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan jääkäriharjoitus on soittotoimintakauden aikana järjestettävä kaksipäiväinen taistelukulutusharjoitus, jonka painopiste on rakennetun alueen ja asutuskeskusten puolustamisessa. Koulutusjakson tarkoituksena on niin kerrata ja syventää peruskoulutuskaudella opittuja taistelijan perustaitoja kuin oppia paljon uuttakin. Mukana oli varusmiesten ja henkilökunnan lisäksi muiden soittokuntien mediavarusmiehiä sekä parikymmentä vapaaehtoista reserviläistä kouluttamassa ja johtamassa neljää joukkuetta, jotka kukin oli jaettu kahteen ryhmään.

Viimeksi tehtiin näitä hommia alkuvuodesta, jolloin ilma oli huomattavasti kylmempi. Nyt ei pakkanen purrut eikä hajottanut yhtään!”

Reilusti yli sadan hengen sotajoukko kävi taisteluharjoituksiaan sekä Panssariprikaatin kasarmialueella, että asutuskeskustaisteluun suunnitellulla harjoitusalueella Hattulan Ilveskalliolla. Jokaisen taistelijan käytössä olivat KASI-taistelusimulaattoriivit, jotka ilmoittivat vihollisen osumasta, osuman luonteesta ja sijainnista. Kasarmialueella käydyt taistelut painoutuivat rakennetulla alueella etenemiseen ja vihollisen viivyttämiseen, kun taas Ilveskalliolla valloitettiin vyöryttäen vihollisen hallinnoimia huoneistorakennuksia. Alueilla toimittiin kahden joukkueen voimin toisen joukkueen puolustaessa toisen hyökkäystä.

Vaihtelua soittotoimintakauteen

Jääkäriharjoitusta edeltävä alkuviikko kului tulevaa koitosta valmistellessa. Varusmiehet pääsivät ensikosketuksiin muun muassa asutuskeskustaistelun ja kevyen konekiväärin kanssa Varusmiessoittokunnan oman henkilökunnan vetämissä syväluotaavissa koulutuksissa, jotka kerryttivät taistelijoitten tietopankkia viikonlopun harjoituksia varten, ja tiistaina pidetyssä ampumataitotestissä jokainen sai vielä haastaa oman peruskoulutuskauden testituloksensa kultaisen ampumamerkin kiilto silmissä.

Jääkäriharjoitusta innolla odottanut aliupseerioppilas **Michael Walden** lähti kohti koulutusviikkoa avoimin mielin: ”Harjoitus oli

erittäin mielenkiintoinen ja taistelu pitkästä aikaa oli hauskaa, mutta myös haastavaa.” Viikon kohokohdaksi Walden nimeää lauantaisen asutuskeskustaistelun, joka osoittautui odotettua hankalammaksi taistelun muodoksi. Samalla se oli luonteeltaan aivan erilainen kuin peruskoulutuskaudella käydyt taisteluharjoitukset metsämaastossa. Myös kesäinen sää oli tuoreen aliupseerioppilaan mieleen: ”Viimeksi tehtiin näitä hommia alkuvuodesta, jolloin ilma oli huomattavasti kylmempi. Nyt ei pakkanen purrut eikä hajottanut yhtään!” Walden pitää jääkäriharjoitusta sopivana vaihteluna jo viitisen kuukautta kestäneelle erikoiskoulutuskaudelle.

Reserviläisenä jääkäriharjoituksessa

Reservin kersantti Arttu Hautalan omasta varusmiesajasta on kulu- nut kohta neljä vuotta, mutta päivät Puolustusvoimien leivissä eivät suinkaan päättyneet kotiutumispäivään – hän on sen jälkeen ollut säännöllisesti mukana Varusmiessoittokunnan taisteluharjoituksissa reserviläisenä, ja nyt myös jääkäriharjoituksessa. Harjoituksiin Hautalan vetää vuodesta toiseen rento reserviläismeininki, oman palvelusajan kaverit ja uudet tutut. Lisäksi hän pitää kertausharjoituksia omaa osaamista ja johtajakokemusta kartuttavana tekijänä.

Tämän vuoden jääkäriharjoituksessa Hautala toimi neljännen joukkueen varajohtajana ja varusmiesten kouluttajana. ”Erityisesti kouluttajana toimiminen kiinnosti, koska aiemmin kerratessani olen ollut lähinnä varusmiesten vastapuolella hyökkääjän asemassa. Mukavaa, että toiminta monipuolistuu koko ajan ja myös reserviläisillä on jatkuvasti enemmän mielenkiintoisia tehtäviä”, Hautala toteaa. Myös reserviläiset osallistuivat yhdessä varusmiesten kanssa lauantai-iltana järjestettyyn pienimuotoiseen jalkamarssiin, joka sopivasti voiteli viikonlopun taisteluissa uupuneiden sotilaiden jalat.

Reserviläisten kotiuttaminen aloitettiin harjoituksen jälkeen sunnuntaina, jolloin varusmiehillä oli vielä edessään tiukkaakin tiukempi ryhmien välinen maastajuoksukilpailu. Samana iltana varusmiesten tunnelmat olivat onnelliset mutta väsyneet, ja niin he vaipuivat unten maille tulevat haasteet ja kiertueet mielissään.

Osiossa kuullaan hetkistä, jolloin asiat eivät menneet juuri niin kuin ajateltiin. Asiat kerrotaan suoraan juuri niin kuin ne menivät – tai ainakin melkein.

E-KAUSI – ”KIVÄÄRIT MUOTOON!”

Vihdoin pyörähti käyntiin odotettu erikoiskoulutuskausi ja sotilaan perustaitojen opettelu vaihtui oppiin soittamisesta, marssimisesta ja soittaessa marssimisesta. Treenien tuoksinassa ovat kasvattaneet merkitystään erinäiset taidot kuten yhteistyö, vastuullisuus ja täsmällisyys – sekä tärkein kaikista, ammattimainen sluibaus eli kuinka näyttää mahdollisimman kiireiseltä mahdollisimman vähällä tekemisellä.

Konserttisoittokunnan takarivissä lähinnä testataan uutta sohvaa ja ”Kamariyhtyeen harjoitukset” ovat saaneet suorastaan myyttisen maineen. ParaatISOittokunnan ojennus tuntuu kestäväen kauemmin kuin vekkabussi rautatieasemalle.

Työmoraalin rappion ehdoton kulminoituma on paraatISOittokunnan kivääritaitoryhmä. Kyllä, Suomen paras (lue: ainoa) kivääritaitoryhmä! Ensimmäisellä kivääriharjoitusviikolla otimme haltuun perusteita ja aloitimme samalla armottoman kuntokuurin, johon kuului punnertamista ja – no, punnertamista. Toisella viikolla joku keksi, että punnerrukset voi jättää rästiin ensi viikolle. Tällä hetkellä jokaisen kivääritaiturin rästitipino lienee paksu kuin puunrunko, toisin kuin taistelijan käsivarret.

Parasta kivääritaitoryhmässä kuitenkin on keskinäinen kilpailu, jota musiikkikin tunnetusti parhaimmillaan on. Armolliset johtajamme kannustivat meidät pyörysskabaan, jossa testataan kuka jaksaa nopeimmin ja pisimpään. Alkaa kuulostaa Showbandin kitarasoololta,

eikö? No, mikäpä loisi paremmin yhteishenkeä kuin tervehkeinen kisailu...

Odotas, keksinkin juuri: vertaisjohtaminen. Ah, tuo ylikäytettyjen inttitermien kauhulta kalskahtava kuningas! Jos puolikaan vuotta samojen toverien seurassa ei vielä tuo heidän ikäviä puoliaan esiin, kokeillaanpa laittaa jokainen heistä vuorotellen johtamaan koko sakkia. Yksikön ylimmän varusmiesjohtajan päivittäinen vaihtuminen tuo myös toivottua variaatiota muuten niin tasaiseen arkeen. Käsketty varustus muuttuu joka välissä, mistä seuraa riemukkaita

häröosastoja, ja mielivaltaisia aikamääreitä saa arvuutella riippuen niiden ilmoittajasta tai sen puutteesta.

Vaikka kieltämättä päivystäminen on ehkä kaikista nakeista pahin. Juuri tuo ylin toimitomana istumisen muoto stressaa varusveijaria eniten. Kun vessapaperi loppuu, taistelijat ovat myöhässä lomilta, autojen akut tyhjinä ja varusvarasto uhkaa porttikiellolla, kenen pää onkaan pölkylä? Tietysti päivystäjän. Aulan toimistotuolia kuluttava jamppa saa jatkuvasti tärästä kauhusta odottaessaan sotilaspoliisien kuumottelukäyntiä, päävartiomiehen tarkastusta, palohälytystä tai valmiuden kohotusta. Ja yövuorossa jääkaappi on tietenkin tyhjiällä. Voisiko pahempaan jamaan joutua?

Lyhyellä tarkastelulla allekirjoittanutkin toteaa, että kai sitä voisi. Todellisuudessa Varusmiessoittokunnassa palveleminen maistuu, ja palvelustoverien seurassa huomaa viihtyvänsä jopa lomilla. Vaikka logistiikka ja käytännön epämukavuudet aiheuttavat välillä päänvaivaa, enimmäkseen homma luistaa kuin vastaöljyTTY rynkky kivääritaiturin käsistä.

TEKSTI: JÄÄKÄRI

JUSSI LAUNONEN

KUVA: JÄÄKÄRI **MIKKO HALLAMAA**

Tekstin kirjoittaja on kamariyhtyeen viulistina sekä kivääritaitoryhmän jäsenenä lähes kaiken kokenut helsinkiläinen jääkäri.

VARUSMIESSOITTOKUNNAN **RESERVILÄISET** RY

– *sotilasmusiikkiperhe*

”**K**eitä nuo ovat? Miksi he ovat täällä? Miten heitä on niin paljon?” Muutamia kysymyksiä joita usein kuulee varusmiesten suusta harjoituksissa, joihin Varusmiessoittokunnan reserviläiset ottavat osaa. Kaiken tämän takana on Varusmiessoittokunnan reserviläiset ry.

Varusmiessoittokunnan reserviläiset ry on yhdistys, joka tukee Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan toimintaa sekä koordinoi reserviläistoimintaa. Yhdistys järjestää yhteistyössä soittokunnan kanssa soittotoimintaharjoituksia. Harjoituksissa on usein myös mukana Maanpuolustuskoulutusyhdistys ry (MPK).

Te varusmiehet olette saaneet ensimmäisen kosketuksen mainioon reserviläistoimintaamme aivan peruskoulutuskauteenne lopussa. Taistelijahtutkintoharjoitukseen osallistui tuolloin valtava määrä innokkaita

reserviläisiä muiden muassa arvioitsijana tai mediatiimin jäsenenä. Kyseinen harjoitus oli loistava esimerkki MPK-toiminnasta, sillä harjoituksessa MPK:n vapaaehtoiset hoitivat harjoituksen huollon. Toinen harjoitus, johon reserviläiset innokkaasti osallistuvat, järjestetään perinteisesti kesällä keskellä E-kauden kiireitä. Jääkäriharjoituksessa harjoittelaan yhdessä reserviläisten kanssa asutuskeskustaistelun saloja. Saapumiserän taistelukunto testataan koko vuoden huipentumana aliupseerikurssin johtamisharjoituksessa niin ikään reserviläisvahvistuksin.

Soittotoimintaharjoituksia on järjestetty lippujuhlapäivänä sekä mahdollisuksien mukaan itsenäisyyspäivänä. Tänä vuonna järjestettiin kertausharjoitus Seinäjoen Tangomarkkinoiden yhteydessä. Loistava esimerkki täysin reserviläisvoimin toteutetusta konser-

tista on vuonna 2013 järjestetty konsertti yhdessä **Mikael Konttisen** kanssa. Tavoitteenamme on koota suuri reserviläisistä koottu paraatisoittokunta sekä muodostaa maailman mahtavin kuvio-marsssishow.

Haluatteko olla osallisena palveluksen jälkeenkin tätä mahtavaa porukkaa? Liittymällä Varusmiessoittokunnan reserviläiset ry:n riveihin pääset osalliseksi kaikkeen tähän mahtavuuteen. Jäsenenä saat tietoa tulevista harjoituksista, konserttilippuja sekä kaikkea muuta. Käy tutustumassa vmskreservilaiset.fi.

Ja mikä parasta tapaat vanhoja tovereita sekä tutustut uusiin ihmisiin!

TEKSTI: RESERVIN ALIKERSANTTI

IDA TOIVONEN

KUVA: RESERVIN VÄNRIKKI

SANTTU SUVITAIVAL, RESERVIN
KERSANTTI **LASSI TANSKANEN**

TATTOO Show

TO 10.9. KLO 19, HARTWALL ARENA

JARKKO AHOLA

ANNA NÄKKÄLÄJÄRVI • TAKOMO PERCUSSION
ANTON HÄGGBLÖM • CLUB PIRUETT

DIANDRA

lippu.fi

LIPUT PALVELUMAKSUN HINNALLA.

tattoo.fi

Varusmiessoittokunta ja Helsingin Polisisoittokunta
ovat mukana Kokonaisturvallisuus-messuilla
4.-6.9.2015 Tampereen Messukeskuksessa!

